

[Undervisningsministeren.]

givere og fagforbund, og i øvrigt det samlede erhvervsliv lægger for dagen.

Vi har kunnet mærke det i erhvervenes skoleudvalg, der nedsattes af min forgænger, den højtærede socialminister hr. Julius Bomholt; og efter de beretninger, jeg modtager, mærkes det særdeles tydeligt i de forhandlinger, der nu føres mellem læseplansudvalget og erhvervene. Jeg forstår særdeles vel, at man kan nære nogen skepsis over for muligheden af at knytte erhvervsmæssige perspektiver til 8. og 9. klasserne, men jeg vil til skeptikerne sige, at man ikke et øjeblik må tvivle på den alvor, hvormed man fra erhvervenes side arbejder med disse problemer. Man ønsker som ingen sinde at støtte skolen i dens bestræbelser for at rette skolebilledet op, så vi kan komme bort fra den nu rådende tilstand, hvor eksamensskolens børn på alle områder har fortrin.

Det er jo dette forhold, der har været afgørende for det stærke pres mod eksamensskolen. Nu må vi fra alle sider gå stærkt ind for, at børn, der i 8. og 9. klasse viser lyst og interesse for deres fortsatte uddannelse, overalt, hvor det er muligt, kan godtages på lige fod med dem, der søger den egentlige eksamensskole.

Vi kan naturligvis ikke på nuværende tidspunkt sige til forældrene, hvad undervisningen i 8. og 9. klasse i enkeltheder vil bringe, men det er da ganske klart, at de børn, der anbringes i de 6. klasser, der sigter mod 8. og 9. klasse, undervisningsmæssigt vil blive i hvert fald mindst lige så godt stillet, som de ville være det i 1. fm., og deres fremtidsmuligheder er afgørende forbedret.

De pågældende børn kommer nu automatisk, dersom de til sin tid søger undervisning i et 8. og 9. skoleår, ind under de nye bestemmelser, der knytter sig hertil. Det ville de ikke uden videre komme, dersom lovens ikrafttræden blev udskudt. Uanset at det endnu ikke i enkeltheder er fastlagt, hvad undervisningen kommer til at omfatte i 7., 8. og 9. skoleår, så er det da klart for alle, at der kun kan blive tale om forbedringer.

Når det er blevet sagt, at betingelserne for at komme i eksamensskolen er blevet skærpet ved den nye lov, vil jeg gerne

sige, at intet barn, der har evner og anlæg for eksamensuddannelse, skal afskæres fra den mulighed. I denne forbindelse peger jeg på, at det jo udtrykkeligt i loven fastslås, at der skal være overgangsmuligheder fra den ene afdeling til den anden.

Viser det sig f. eks., at et barn, der ved delingen efter 5. klasse er blevet placeret i den afdeling, der sigter mod 8. og 9. klasse, kommer ind i en udvikling, der gør det begrundet at antage, at barnet er egnet til at gå læsevejen, så kan det flyttes til den anden afdeling, dersom barnet og forældrene ønsker det.

En anden vej at gå er, at en sådan elev ved forbliven på den praktiske afdeling får adgang til at deltage i den forberedende undervisning i det andet fremmedsprog og matematik, så vedkommende på den måde får chance for at komme ind i 1. realklasse.

Yderligere kan jeg sige, at ministeriet agter at udsende bekendtgørelse om de regler, hvorefter elever skal kunne gå fra 8. klasse til 1. realklasse. Der skal nok være en del børn, for hvem den modning, det 8. skoleår giver, kan få betydning i denne henseende.

Alt i alt må jeg mene, at der gennem de bestemmelser, jeg her har omtalt, er givet skolerne muligheder for på ethvert tidspunkt at anbringe børnene dér, hvor deres forudsætninger berettiger dem til at være, og jeg er afgjort af den opfattelse, at der er skabt grundlag for større tryghed blandt forældre og børn end ved de hidtil gældende bestemmelser, hvorefter en eller to dages prøver mange steder var afgørende.

Et andet forhold i forbindelse med spørgsmålet om lovens ikrafttræden, jeg ikke tror man tillægger tilstrækkelig vægt, er dette, at mange kommuner landet over jo er i fuld gang med fra næste skoleårs begyndelse at gennemføre bestemmelser i loven, hvorom der først stilles krav på senere tidspunkter.

Jeg tænker her på de bestemmelser, der knytter sig til 7. skoleår, 8. klasse, 1. realklasse, ja, endog 9. klasse.

Dette initiativ på kommunernes side er yderst glædeligt. Men det er da klart, at man ikke med rimelighed kan kritisere, at der ikke foreligger nærmere planer for det arbejde, som frivilligt tages op på et tidligere tidspunkt, end loven kræver.